

РЕШЕНИЕ

№ 5601

гр. София, 20.08.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 25 състав,
в публично заседание на 18.02.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Боряна Петкова

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **6268** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 – чл.178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя Д. А., срещу МЪЛЧАЛИВ ОТКАЗ на Държавен фонд „Земеделие” - Разплащателна агенция за изплащане на помощи за стопанската 2008/ 2009г.

В хода на съдебното производство административният директор на Областната дирекция на Държавен фонд „Земеделие” С.-град (ОД ДФЗ) е постановил изричен акт – УВЕДОМИТЕЛНО ПИСМО изх. №01-2600/835 от 04.02.2011г. за извършена оторизация по схемите и мерките за директни плащания за кампания 2009г.

С молба от 23.02.2011г. жалбоподателят изрично е заявил, че с оглед постановения изричен акт и на основание чл.58, ал.3 АПК поддържа жалбата срещу Уведомително писмо изх. №01-2600/835 от 04.02.2011г. с което му е отказано финансово подпомагане за 2009г. и му е наложена санкция за бъдещи периоди в размер на 6845.30 лева.

Жалбоподателят претендира за недействителност на оспорваното Уведомително писмо, като постановено при допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила и в нарушение на материално-правните норми. Поддържа, че актът страда и от съществен порок във формата, тъй като не е мотивиран. Твърди, че всички парцели, които са били заявени за подпомагане през 2009г. по Схемата за единно плащане на площ (СЕПП) и по Схемата за национални доплащания на площ (СНДП) са били ползвани и обработени в съответствие с

действащите нормативни изисквания и европейски стандарти за поддържане на земята в добро земеделско и екологично състояние. Моли съда да отмени Уведомително писмо изх. №01-2600/835 от 04.02.2011г. и да реши спора по същество, като постанови да му бъде заплатена нормативно установената субсидия за стопанисваната земеделска земя по СЕПП и СНДП, в размер общо на 688359.18 лева. Подробни съображения излага в писмени бележки по същество на спора. Претендира за разноски.

Ответникът – ДЪРЖАВЕН ФОНД ЗЕМЕДЕЛИЕ (ДФЗ), оспорва жалбата. Чрез процесуалните си представители излага доводи за нейната неоснователност и моли съда да я остави без уважение. Претендира да му бъдат присъдени разноски, включително за юрисконсултско възнаграждение. На основание чл.78, ал.5 от Гражданския процесуален кодекс (ГПК) прави възражение прекомерност на заплатеното от жалбоподателя адвокатско възнаграждение.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и събраните доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Жалбоподателят [фирма] е земеделски стопанин по смисъла на §1, т.23 от Допълнителните разпоредби на Закона за подпомагане на земеделските производители (ДР ЗПЗП). В това си качество на 12.05.2009г. и на 08.06.2009г. дружеството е подало Общо заявление за плащания на площ за 2009г. по СЕПП, СНДП и по Схемата за плащания на земеделски стопани в райони, различни от планинските (НР2), с уникален регистрационен номер (У.) 369139. От приложената към заявлението от 08.06.2009г. Таблица на използваните парцели се установява, че за процесната година са били декларирани: 129 бр. БЗС по СЕПП с площ общо 3634.99 ха; 123 бр. БЗС по СНДП с площ от 3541.85 ха. и 8 бр. БЗС по НР2 с площ от 257.89 ха.

С писмо изх. №01-2600/8172 от 29.09.2009г. дружеството е било уведомено, че при извършени административни проверки на подаденото заявление за подпомагане, е констатирано наличие на площи, заявени от повече от един земеделски стопанин – 32 бр. БЗС, изрично и изчерпателно посочени в Таблица на установените застъпвания. За изясняване на принадлежността на двойно заявените площи жалбоподателят е представил съответни писмени доказателства, установяващи правото му на ползване на земеделските парцели, като е „потвърдил” ползването на цялата застъпена площ за 30 от посочените БЗС, а за останалите 2 бр. БЗС е „потвърдил” частично застъпванията. С Декларация от 23.10.2009г. жалбоподателят, чрез изрично упълномощения си представител П. А., е направил изявление, че е съгласен с резултатите от процедурата по изясняване на принадлежността на двойно декларираната земя.

Със Заповед №123624/17.08.2009г. и Заповед №123624/28.08.2009г. е било разпоредено да се извърши проверка на място във вр. с кандидат с У. 369139, относно заявление с Уникален идентификационен номер (У.) 22/260509/19031, резултатите от която са обективирани в Контролен лист за проверка на място (КЛ) от 23.10.2009г. Не се спори между страните, че проверката на място е била извършена в периода от 20.08.2009г. до 07.10.2010г., в присъствие на упълномощен представител на жалбоподателя. Това обстоятелство се установява и от отразяването в КЛ, който е приет и не е оспорен по делото.

Със Заповед №132955/27.10.2009г. е било разпоредено да се извърши проверка

на място по Заявление с У. 22/260509/19031, за изчерпателно посочените парцели. Проверката е била извършена в периода от 28.10.2009г. до 09.11.2009г. без жалбоподателят да е бил уведомен за нея. Констатациите от тази проверка на място са отразени в КЛ, за който не се твърди и не са ангажирани доказателства да е бил връчен на жалбоподателя.

При така установените факти съдът приема от правна страна следното:
Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Насочена е срещу индивидуален административен акт по смисъла на чл.21 АПК, с който пряко и непосредствено се засягат законни интереси на жалбоподателя и който по силата на чл.120 от Конституцията на РБългария подлежи на съдебен контрол за законосъобразност.

Подадена е от активно легитимирано лице – адресат на акта и в преклузивния срок за оспорване, установен в чл.149, ал.1 АПК.

Разгледана по същество жалбата е ОСНОВАТЕЛНА.

Като взе предвид наведените доводи за недействителност и извърши проверка на оспорвания акт, на всички основания за законосъобразност, съдът достигна до следните изводи:

Уведомително писмо изх. №01-2600/835 от 04.02.2011г. е издадено от компетентен административен орган - директор на ОД на ДФЗ С.-град.

Съгласно чл.20а от Закона за подпомагане на земеделските производители (ЗПЗП), изпълнителният директор на фонда е изпълнителен директор и на Разплащателната агенция и организира и ръководи дейността ѝ. В тази връзка следва да се има предвид, че Държавен фонд „Земеделие” е акредитиран за единствена разплащателна агенция на Република България за прилагане на Общата селскостопанска политика на ЕС (чл. 11а ЗПЗП), като съгласно §1, т.13 от Допълнителните разпоредби на ЗПЗП Разплащателната агенция е специализирана акредитирана структура за приемане на заявления, проверка на условията и извършване на плащания от Европейските земеделски фондове и за прилагане на пазарни мерки, включително интервенция на пазарите на земеделски продукти, по правилата на законодателството на Европейския съюз.

Със Заповед №01-РД/1413 от 02.06.2010г., издадена въз основа на Решение по т.3 по Протокол №5/20.052010г. на Управителния съвет на ДФЗ и на основание чл.20а ЗПЗП и чл.11, ал.1 и чл.64, ал.2 от У. правилник на ДФЗ (Приет с ПМС № 255 от 28.10.2009 г., отм. ДВ, бр.55/2012г.), изпълнителният директор на Фонда е оправомощил директорите на Областни дирекции със седалища в изрично посочените градове, сред които и [населено място], да издават и подписват Уведомителни писма за извършена оторизация по схемите и мерките за директни плащания за 2009г. в рамките на териториалния обхват на ръководените от тях структури.

Съдът приема, че оспорваното Уведомително писмо страда от съществен и неотстраним порок във формата, тъй като в него не са изложени фактическите основания за постановяването му – отменително основание по смисъла на чл.146, т.2 във вр. с чл.59, ал.2, т.4 АПК.

Като правно основание за отказа за финансово подпомагане по СЕПП е посочена разпоредбата на чл.43, ал.3, т.1, т.4 и т.5 ЗПЗП съгласно която Разплащателна агенция намалява размера на плащането или отказва плащане по СЕПП, когато: а) кандидатът стопанисва площи и/или земеделски парцели с размери, по-малки от определените по

реда на чл.39, ал.2 (т.1); б) кандидатът е заявил площи, които не стопанисва (т.4) и в) за една и съща площ са подадени две или повече заявления и застъпването на площи не е отстранено (т.5).

В обстоятелствената част на оспорваното Уведомително писмо е възприето следното:

- размерът на недопустимата за подпомагане площ за парцели, които са по-малки от определените съгласно чл.39, ал.2 ЗПЗП, е 0.13 ха.;
- размерът на недопустимата за подпомагане площ, която жалбоподателят не стопанисва и установена чрез проверка на място, е 117.91 ха.;
- размерът на недопустимата за подпомагане площ, поради това, че е заявена от повече от един земеделски стопанин, е 530.96 ха.

В случая административният орган е пропуснал да посочи кои от заявените от жалбоподателя парцели (общо 129 бр.) са маломерни, кои БЗС или части от тях не са били стопанисвани през процесната 2009г. и по отношение на кои от тях са установени двойно заявени площи.

Изискванията и критериите за допустимост са установени в Наредба №5/10.03.2010г. за условията за допустимост за подпомагане на земеделските парцели по схеми за плащане на площ и за общите и регионални критерии за постоянни пасища (Наредба №5/2009г.). По смисъла на чл.3 от Наредба №5/2010г. използвани (стопанисвани) са тази част от земеделските площи, които са заети от обработваема земя, постоянни пасища, трайни насаждения и семейни градини, съгласно определенията, дадени в чл.4 – чл.7 и независимо от вида на собствеността и дали се използват за производство на земеделска продукция.

В настоящия случай липсват мотиви за това кои конкретни парцели не са били стопанисвани от жалбоподателя по смисъла на чл.8 от Наредба №5/2010г. и въз основа на какви факти и обстоятелства административният орган е достигнал до този извод. От приетия по делото Контролен лист за извършената в периода 20.08.2009г. – 07.10.2009г. проверка на място на всички заявени от „М. Г.“ парцели, се установява, че само по отношение на три от тях е измерена недопустима за подпомагане площ: 2.71 ха от БЗС 72504-32-1, заявен като пасище, целият с площ от 11.7 ха.; 0.3 ха от БЗС 43712-135-1, заявен като засят със смесени едногодишни култури, целият с площ от 43.43 ха и 2.68 ха от БЗС 12259-666-1, заявен като ливада, целият с площ от 23.37 ха. В КЛ за извършена проверка на място в периода 28.10.2009г. до 09.11.2009г. по отношение на 44 бр. БЗС са установени определени факти, но поради пълната липса на мотиви в акта не може да се установи дали именно въз основа на тези констатации и по отношение на кои от посочените в КЛ имоти административният орган е определил като недопустима за подпомагане площ от 117.91 ха., на основание чл.43, ал.3, т.4 ЗПЗП.

Идентична е ситуацията и по отношение на парцелите за които ответникът е приел, че е налице застъпване в размер на 530.96 ха, което не е отстранено в полза на жалбоподателя. Съгласно уведомителното писмо изх. №01-2600/8172 от 29.09.2009г. по отношение на 32 парцела заявени от жалбоподателя с обща площ от 981.75 ха., е било установено застъпване с имоти, заявени от други земеделски стопани, изрично посочени в Таблицата към писмото. Със събраните по делото писмени доказателства се установява, че както [фирма], така и останалите стопани, които са потвърдили застъпванията, са ангажирали доказателства, с които да установят основанието за ползване. В оспорваното Уведомително писмо не е посочено за кои БЗС или части от тях административният орган е приел като недопустими за подпомагане поради

неотстранени застъпвания 530.96 ха и какви факти и обстоятелства е взел предвид за да достигне до този извод.

В акта липсват каквито и да е мотиви за това кои парцели са определени като маломерни, неотговарящи на изискването за минимална площ, съгласно чл.39, ал.2 ЗПЗП, като видно от заявлението на жалбоподателя от 08.06.2009г. най-малкият БЗС е с площ от 1.65 ха в землището на [населено място] ЕКАТТЕ 43462.

По отношение на заявените по СЕПП парцели в административният акт е приета като недопустима за подпомагане площ от 196.29 ха, установена чрез извършване на кръстосани проверки на основание чл.24, ал.1 от Регламент (ЕО) 796/2004г. на Комисията. Отново в акта не е изложено за кои от 129^{-те} бр. БЗС с обща площ от 3634.99 ха, са констатирани нередности, в какво конкретно се изразяват те и въз основа на какви факти и обстоятелства административният орган е достигнал до този извод.

Като правно основание за отказа за финансово подпомагане по СНДП са посочени чл.47, ал.2, т.4 и т.6 ЗПЗП, чл.24, ал.1 от Регламент (ЕО) 796/2004г. на Комисията и чл.2 от Наредба №3/25.02.2009г. (Наредба №3/2009г., отм. ДВ, бр.14/2010г.) за специалните изисквания за участие в одобрените схеми за национални доплащания.

Съгласно приложимата норма на чл.47, ал.2, т.4 и т.6 ЗПЗП Разплащателната агенция намалява размера или отказва плащане по СНДП, когато: кандидатът е заявил повече площи от установените при проверката по ал.1 и/или за една и съща площ са подадени две или повече заявления. Според чл.2 от Наредба №3/2009г., отм., допустими за подпомагане с национални доплащания на хектар са всички земеделски площи на територията на страната, които са допустими за подпомагане по СЕПП, с изключение на постоянно затревените площи (пасища, мери и ливади) и площите: с винени сортове лозя; заявени за подпомагане по схемата за производство на ягоди и малини, предназначени за преработка; с тютюн. В ал.2 на цитираната норма е предвидено, че право на подпомагане по схемата за национални доплащания на хектар имат земеделските стопани, които стопанисват най-малко: 0,5 хектара трайни насаждения, или 1 хектар за всички останали земеделски площи.

Видно от оспорваното Уведомително писмо и по отношение на заявените за подпомагане по СНДП парцели административният орган не е посочил по отношение на кои конкретни БЗС или части от тях са установени недопустими за подпомагане площи, в какъв размер (поотделно) и на кое от основанията, посочени в чл.47 ЗПЗП или в чл.2 от Наредба №3/2009г., отм. Липсват и мотиви за това кои парцели са били определени като маломерни, неотговарящи на изискването за минимална площ, съгласно разпоредбата на чл.2, ал.2 от Наредба №3/2009г.

Идентични са изводите на съда и по отношение на постановения отказ за подпомагане по НР2, където като правно основание са посочени чл.12, т.1 и т.4 от Наредба №11/03.04.2008г. за условията и реда за прилагане на Мярка 211 „Плащания на земеделски стопани за природни ограничения в планинските райони” и Мярка 212 „Плащания на земеделски стопани в райони с ограничения, различни от планинските райони” от Програмата за развитие на селските райони за периода 2007-2013г. (Наредба №11/2008г.) и чл.24, ал.1 от Регламент (ЕО) 796/2004г., но не са изложени фактическите констатации на административния орган въз основа на които е приел наличие на недопустими за подпомагане площи и не е указано за кои БЗС или части от тях са приложени намаленията.

Настоящият състав приема, че неизлагането на мотиви е съществен порок на акта и

всякога е основание за неговата отмяна, тъй като не дава възможност на страните за защита и пречатства правилното упражняване на съдебния контрол за законосъобразност.

Съгласно Тълкувателно решение (ТР) №16/31.03.1975г. на Общото събрание на гражданската колегия на Върховния съд (ОСГК на ВС) не е необходимо издаването на административния акт да съвпада по време с излагането на съображенията, по които административният орган е стигнал до едното или другото разрешение. Възможно е мотивите да предхождат издаването на акта и да се съдържат в друг документ, съставен с оглед предстоящото издаване на административния акт или да бъдат изложени допълнително, когато с това се постигат целите, които законодателят е преследвал с изискването за мотивиране.

В процесния случай мотиви на акта не се съдържат в предхождащи документи, нито са изложени в допълнително в съпроводително писмо до горестоящия административен орган, доколкото актът не е бил оспорен по административен ред.

Мотивите на акта обаче не могат да бъдат изложени в съдебната фаза на производството, още по-малко такива могат да бъдат посочени в заключението на вещото лице. По изложените доводи съдът не обсъжда приетата по делото съдебно-техническа експертиза (СТЕ) – основно и допълнително заключение. След като в акта не са посочени конкретните факти и обстоятелства въз основа на които административният орган е възприел едно или друго решение, съдът не е в състояние да извърши контрол, включително чрез СТЕ, относно съществуването им и респективно дали установените факти правилно са били подведени под приложимата материалноправна норма.

По изложените доводи съдът приема, че процесното Уведомително писмо е незаконосъобразен административен акт и като такъв следва да бъде отменено, а преписката върната на ответника за ново произнасяне по подаденото от жалбоподателя Общо заявление за плащания на площ за 2009г.

При този изход на правния спор и на основание чл.143, ал.1 АПК основателна се явява претенцията на жалбоподателя да му бъдат възстановени направените разноски по водене на делото. Съдът приема за доказани разноски в размер на 850 (осемстотин и петдесет) лева – за СТЕ и за държавна такса. По делото не са ангажирани доказателства за размерът на заплатеното от жалбоподателя адвокатско възнаграждение, поради което такова не се присъжда.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 във вр. с чл.173, ал.2 АПК, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, ВТОРО ОТДЕЛЕНИЕ, 25-и състав

РЕШИ

ОТМЕНЯ УВЕДОМИТЕЛНО ПИСМО изх. №01-2600/835 от 04.02.2011г. за извършена оторизация по схемите и мерките за директни плащания за кампания 2009г., издадено от административния директор на Областната дирекция на Държавен фонд „Земеделие“ С.-град.

ИЗПРАЩА административната преписка на изпълнителния директор на

Държавен фонд „Земеделие“ за ново произнасяне по Общо заявление за плащания на площ за 2009г. с У. 369139.

ОСЪЖДА Държавен фонд „Земеделие, представляван от изпълнителния директор, с адрес – 1618 С., [улица], да заплати на [фирма], ЕИК[ЕИК], с адрес на управление – [населено място], [улица], [жилищен адрес] сумата от 850 (осемстотин и петдесет) лева – разноси по адм. дело №6268/2010г.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред **Върховния административен съд на РБългария, в 14 дневен срок от съобщаването му на страните.**

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ

Петкова

Боряна